

PROTOKÓŁ NR XXXIX

Z SESJA RADY POWIATU ŁOMŻYŃSKIEGO

o charakterze uroczystym

w dniu 28 maja 2023 r.

odbyła się w trybie stacjonarnym w Filharmonii Kameralnej im. Witolda Lutosławskiego
w Łomży, ul. Zawadzka 1

i trwała od godz. 13.00 – 15.30

Przebieg sesji:

Ad 1. Sesję otworzył **Przewodniczący Rady Powiatu Łomżyńskiego – Jan Kuczyński**, który poinformował, iż obrady są transmitowane i utrwalane za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Uczestnicząc w Sesji Rady Powiatu wyrażacie Państwo zgodę na przetwarzanie i upublicznianie swoich danych osobowych.

Przewodniczący Rady Powiatu Łomżyńskiego – Jan Kuczyński, poprosił wszystkich o powstanie i wydał komendę wprowadzenia sztandaru Powiatu.

Po wprowadzeniu sztandaru Powiatu został wspólnie z uczestniczkami Sesji odśpiewany Hymn.

Przewodniczący Rady Powiatu Łomżyńskiego – Jan Kuczyński – przywitał Pana Starostę Lecha Marka Szablowskiego i Panią Wicestarostę Marię Dziekońską oraz wszystkich radnych; po czym stwierdził, że w sesji na ogólną liczbę siedemnastu (17) członków Rady Powiatu uczestniczy siedemnastu (17) radnych, co stanowi quorum, przy którym Rada Powiatu może podejmować prawomocne uchwały. Lista obecności radnych stanowi **załącznik nr 1** do protokołu.

Przewodniczący Rady Powiatu Łomżyńskiego – Jan Kuczyński – poprosił, aby głos zabrał Starosta Łomżyński Lech Marek Szablowski, który powita przybyłych gości i wygłosi okolicznościowe przemówienie.

Starosta Łomżyński Lech Marek Szablowski – „Szanowni Państwo w 25 roku działalności samorządów w Polsce samorządów powiatowych w tym Powiatu Łomżyńskiego. Spotykamy się na uroczystej Sesji Rady Powiatu w miejscu równie symbolicznym dlatego, że 25 lat temu pierwsza Sesja Rady Powiatu Łomżyńskiego odbywały się właśnie na tej sali. Była to sala konferencyjna, którą zarządzał Wojewoda Podlaski. Dzisiaj jest to piękna sala Filharmonii Łomżyńskiej – Instytucji Kultury Prezydenta Miasta Łomży, w której kolejny raz jesteśmy gościnnie, ale w innych okolicznościach. W sali zupełnie wyglądającej odmiennie. Drodzy Państwo, chciałbym bardzo serdecznie powitać na dzisiejszej uroczystości:

- Pana Lecha Antoniego Kołakowskiego – Wiceministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Posła na Sejm RP;
- Pana Marka Adama Komorowskiego – Senatora RP;
- Pana Kazimierza Gwiazdowskiego – Posła na Sejm RP wraz z małżonką;
- Pana Jarosława Zielińskiego – Posła na Sejm RP wraz z małżonką;
- Pana Dariusza Piątkowskiego, którego reprezentuje Franciszek Górski;
- Pana Józefa Mioduszeńskiego reprezentującego Posła Stefana Krajewskiego;

Na dzisiejszej Sesji gościmy partnerów z Niemiec, Bawarii oraz Łotwy, chciałbym bardzo serdecznie powitać:

- Pana Landrat Werner Bumeder – Starostę Powiatu Dingolfing – Landau;
- Pana Landrätin Manuela Wälischmiller – Wicestarosta ;
- Pana Dr. Franz Gassner – Wicestarosta;
- Pana Heinrich Trapp – byłego Starostę Powiatu Dingolfing – Landau;
- Pana Josef Pellkofer – Burmistrza Miasta Dingolfing;
- Pana Peter Rauscger oraz Gemeinde Marklkofen – Burmistrz Gminy Marklkofen;

oraz pozostałych członków delegacji z Bawarii.

Drugim naszym partnerem współpracującym jest Powiat Augszdaugawa (Łotwa). Witam serdecznie:

- Pana Vitālijs Aizbalts – zastępcę przewodniczącego Rady;
- Pana Maigurs Krievāns – zastępcę przewodniczącego Rady;
- Pana Pēteris Dzalbe – Prezesa Związku Polaków na Łotwie;
- Panią Kristīne Kunicka – Sekretarza Związków Polaków na Łotwie;
- Panią Brigita Vasilevska – Wójta Gminy Svente;
- Pana Jānis Proms – Wójta Gminy Wyszki.

Szanowni Państwo bardzo gorącą i serdecznie witam rodzinę Kardynała Stefana Wyszyńskiego ze strony ojca Panią Agnieszkę i Sylwestra Kuczyńskich, a ze strony matki Panią Grażynę i Andrzeja Karp.

Witam na dzisiejszej sesji Pana Bohdana Paszkowskiego – Wojewodę Podlaskiego; Pana Marka Olbrysa – Wicemarszałka Województwa Podlaskiego wraz małżonką Bogumiłą Olbryś; Pana Bogusława Dębskiego – Przewodniczącego Sejmiku Województwa Podlaskiego; Pana Jacka Piorunka-Radnego Sejmiku Województwa Podlaskiego.

Serdecznie witam Pana Marka Zająca – Szefa kanału Polsat Rodzina i eksperta Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji.

Witam serdecznie wszystkich duchownych księży, którzy byli na dzisiejszą sesję.

Witam Starostów poprzednich kadencji Pana Wojciecha Kubraka – Starostę I i II kadencji Powiatu Łomżyńskiego, Pan Wojciech tworzył struktury Powiatu od samego początku od podstaw oraz Pana Krzysztofa Ryszarda Kozickiego – Starostę III kadencji Powiatu Łomżyńskiego. Pana Henryka Kłosińskiego – przewodniczącego Rady Powiatu II kadencji.

Witam serdecznie kolegów Starostów, Pana Stanisława Kubła – Starostę Ostrołęckiego oraz Pana Krzysztofa Parzychowskiego – Wicestarostę Ostrołęckiego. Pana Karola Pieloszczyka – Wicestarostę Kolneńskiego; Pana Andrzej Garlickiego – Zastępcę Prezydenta Miasta Łomży; Pana Adama Mariusza Niebrzydowskiego – Burmistrza Jedwabnego; Pana Piotra Kłysa – Wójta Gminy Łomża oraz Pana Cezarego Zborowskiego – Zastępcę Wójta Gminy Łomża; Pana Kazimierza Górskiego -Wójta Gminy Miastkowo; Pana Rafała Pstrągowskiego – Wójta Gminy Śniadowo; Pana Mariusza Soliwodę – Wójta Gminy Wizna; Pana Michała Bajno – Zastępcę Wójta Gminy Zbójna.

Witam również Przewodniczący Rad: Pana Krzysztofa Webera – Przewodniczącego Radny Gminy Piątnica oraz Pana Henryka Rupacza – Przewodniczącego Rady Gminy Miastkowo.

Łomżyńskie Uczelnie reprezentują dzisiaj: Pan Dariusz Perło reprezentuję Rektora Akademii Nauk Stosowanych; Pani Maria Tocka reprezentuję Rektora Wyższej Szkoły Zawodowej Ochrony Zdrowia TWP w Łomży; Pani Maria Konopka – Szkoła Jańskiego w Łomży.

Witam Panią Agnieszkę Barbarę Muzyk – Dyrektora Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Łomży; Pana Krzysztofa Sychowicza, który reprezentuję Dyrektora oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Białymstoku; Pana Wiesława Szczubelkę – Dyrektora Zarządu Zlewni w Ostrołęce Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie; Panią Jadwigę Pusz – Dyrektora Delegatury Kuratorium Oświaty w Łomży; Panią Irenę Iwaniuk – Kierownika Delegatury w Łomży Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków; Panią Renatę Szymańską – Dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Profilaktyki i Terapii Uzależnień; Pana Zbigniewa Bernarda Kossakowskiego – Dyrektora Centrum Edukacji Nauczycieli; Pana Zbigniewa Piotrowskiego – Dyrektora Departamentu Infrastruktury i Transportu; Panią Irenę Dworakowską – Lekarza Wojewódzkiego Centrum Zdrowia Psychicznego; Panią dr Sylwię Szymańską – Wojewódzkiego Centrum Zdrowia Psychicznego; Majora Jana Krysiuka reprezentującego Dowódcę Garnizonu Łomża; Majora Mariusza Sakowskiego – Zastępcę Dowódcy 13 Batalionu Lekkiej Piechoty Podlaskiej Brygady Obrony Terytorialnej; Porucznika Adama Chilińskiego reprezentującego Komendanta Wojskowego Centrum Rekrutacji w Łomży; podinspektor Joannę Tatko – Zastępcę Naczelnika Delegatury Podlaskiego Urzędu Celno – Skarbowego; Dariusz Godlewskiego – Nadleśniczego Nadleśnictwa Łomża; inspektora Krzysztofa Sewioło – Komendanta Powiatowej Policji w Zambrowie; młodszego brygadiera Arkadiusza Obryckiego – Zastępcę Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Łomży; Wiesława Domańskiego – Komendanta Hufca ZHP Nadnarwiańskiego w Łomży; Leszka Wojewodę – Powiatowego Lekarza Weterynarii; Przemysława Goska -Powiatowego Inspektora Sanitarnego; Henryka Śledzińskiego – Kierownika Powiatowego Zespołu Doradztwa Rolniczego w Łomży; Mariusza Zapert – Dyrektora Rejonu Energetycznego Polskiej Grupy Energetycznej; Tadeusza Zysik – Naczelnika Urzędu Skarbowego; Wiesława Grała – Dyrektora Hexa Banku Spółdzielczego Oddział w Łomży; Darię Deptułę reprezentującą Dyrektora Muzeum Skansenu Kurpiowskiego im. Adama Chętnika w Nowogrodzie; Prof. dr hab. Ludwika Malinowskiego; Agnieszkę Zielewicz; Stanisława Chaberek; Józefa Babiela; Gabrielę Dziekońską – Olszańską; Lecha Malinowskiego; Elżbietę Teresę Olejniczak; Mariolę Czarnecką; Ewę Szejder; Jolantę Bogusławę Kacprzak; Wojciecha Borzuchowskiego; Jarosława Cholewickiego; Ewę Chludzińską; Jerzego Cwaling; Grzegorza Rytelewskiego; Piotra Grabaniego; Janusza Nowakowskiego; Bożenę Elwirę Jabłońską; Paulinę Bronowicz – Chojak; Wojciecha Michalaka; Wojciecha Michalaka; Krystynę Gosiewską; Macieja Karwowskiego; Ewę Jarzyło; Edytę Zawojską; Ewelinę Wszeborowską; Bożenę Kadłubowską; Justynę Chmielewską; Dariusza Wąsowskiego; Dyrektorów Szkół z terenu Powiatu Łomżyńskiego; przedstawicieli biznesu z terenu Powiatu Łomżyńskiego oraz wszystkich pozostałych zaproszonych gości nie wymienionych z imienia i nazwiska serdecznie wszystkich witam.

Starosta Łomżyński Lech Marek Szablowski – „Wysoka Rado, Szanowny Panie Ministrze, Panowie Parlamentarzyści, Czcigodni Kapłani, Szanowni Państwo. Kolejne rocznice, jubileusze ważnych wydarzeń skłaniają do głębszej refleksji, a czasem – podsumowań. Tak się złożyło, że w bieżącym roku mija 25 lat od przeprowadzenia reformy administracyjnej, która zdecydowała o istniejącym kształcie samorządu terytorialnego, z podziałem na województwa, powiaty i gminy. Powiaty generalnie – wykonują określone ustawami zadania o charakterze ponadgminnym w kilkudziesięciu obszarach. Jednakże każdy powiat posiada swoją specyfikę wynikającą z uwarunkowań historycznych, infrastrukturalnych, ekonomicznych, społecznych i kulturowych. Można by pokusić się o stwierdzenie, że nie ma dwóch identycznych samorządów. W ślad za tym nasuwa się pytanie - jaki jest nasz Powiat - Powiat Łomżyński? Administrowany teren, to historycznie ujmując - północno-wschodnie Mazowsze, na którym osadnictwo sięga początków państwa polskiego. Tutaj z wiek wieka szlachta mazowiecka w wielkim trudzie gospodarowała na zasiedlonych ziemiach, niezwykle ceniąc sobie własność, nawet drobną oraz wolność. Dziś, możemy śmiało powiedzieć, że pracowitość i gospodarność ludzi zamieszkujących ten region, to cechy dziedziczone pokoleniowo. A biorąc pod uwagę, że wspólnotę samorządową tworzą mieszkańcy, to Powiat Łomżyński nie może być inny, niż ludzie go tworzący. Przez wiele lat nasz Powiat zajmował dalekie miejsce w rankingu

wydatków inwestycyjnych samorządów - jednakże zmieniamy to. Podejmowane od początku obecnej kadencji działania spowodowały, iż w ciągu tylko ostatnich dwóch lat wspieiliśmy się aż o 107 miejsc do góry. Z kolei w 2022 roku w rankingu finansowym samorządu terytorialnego, badającym kondycję finansową oraz przejrzystość gospodarki, Powiat Łomżyński został sklasyfikowany na 15. miejscu wśród 314 powiatów ziemskich. Realizacja jasno wytyczonych celów, wśród których dominują inwestycje w infrastrukturę, ma poprawić warunki życia mieszkańców oraz stworzyć możliwości rozwoju dla przyszłych pokoleń. VI kadencja Powiatu Łomżyńskiego, której efekty są nieporównywalne do wcześniejszych pięciu, jest tak dobra nie tylko dzięki pracy, zaangażowaniu i wytrwałości ludzi tworzących struktury naszego samorządu, ale przede wszystkim dzięki wyjątkowym możliwościom stworzonym przez polski Rząd. To obecnie rządzący zatrzymali proces oparty na uprzywilejowanym statusie wielkich ośrodków metropolitalnych, dostrzegając potrzeby ludzi zamieszkujących małe miasta i obszary wiejskie, czyli nasze. Zostały uruchomione programy rządowe dedykowane właśnie samorządom lokalnym, które każdą otrzymaną złotówkę inwestują w sposób przemyślany i przynoszący jak najlepsze efekty. Widzimy to, doceniamy i zabiegamy o każde dostępne dofinansowanie naszych działań, wykorzystując rokrocznie kilkadziesiąt różnych programów, wśród których są: Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg, Rządowy Fundusz Inwestycji Lokalnych, Rządowy Fundusz Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych, Programy Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Dostępny Samorząd, Cyfrowy Powiat i inne. W zdobywaniu zewnętrznych funduszy jesteśmy skuteczni. Pozyskujemy często jedno z największych środków w województwie podlaskim, które pozwalają nam realizować ambitne cele. Wymiar ekonomiczny realizowanych zadań, oparty na solidnej pracy idzie w parze z wartościami, które kultywujemy w swoim życiu, stanowiącymi fundament wszelkiego działania. Tylko praca oparta na systemie wartości może zapewnić stabilną przyszłość, w której te wartości będą kontynuowane przez następne pokolenia. Stanowi to wyzwanie współczesności. By tak się stało, trzeba ponieść wysiłek. Jesteśmy do tego gotowi. Zwłaszcza, że mamy skąd czerpać. Doskonały przykład ponoszenia trudów i przewycięzania ogromnych trudności dla osiągnięcia większego dobra dał nam niezapomniany Prymas Tysiąclecia - dziś już błogosławiony kardynał Stefan Wyszyński. Był to człowiek, który potrafił doskonale odczytywać rzeczywistość, w której żył, przewidywać przyszłość, aktywnie uczestnicząc w jej budowaniu. Będąc w więzieniu w Stoczku Warmińskim w 1954 roku Prymas Polski dokonywał analizy ustroju komunistycznego na podstawie obserwacji ludzi, którzy go otaczali: „Nikt nie robił nic z własnej inicjatywy; (...) Lenistwo i nieróbstwo tych ludzi nas zdumiewało. (...) Patrząc na nich, można było przesądzać o przyszłości ustroju; jeżeli wśród tej «reprezentatywnej ekipy» do zadań specjalnych znalazło się tylu leniów i nierobów, to jakże muszą wyglądać inni ludzie? To są przecież poszukiwacze łatwych dróg i wygodnego życia. Któż z nich zna dobrze doktrynę marksizmu? A kto w nią wierzy (...) A przecież bez wiedzy i wiary trudno przebudowywać ustrój. Co więcej, Kościół wymaga od nas miłości dzieła, któremu się służy! Czyż można tu pomyśleć nawet o jakiejś miłości dzieła, któremu się służy z rozkazu, powołując nogami? Wszyscy nasi dozorczy, chociaż są oficerami, chodzą po korytarzu włączając nogami.” I jeszcze później pisał: „Jak szybki jest zmierzch «bogów», czynionych ludzkimi rękami! I dla takich złudnych mgieł miałby Kościół iść na służbę doktryny, która jutro potępi i odrzuci to, co wczoraj wynosiła «na ołtarze»?!”. Podkreślenia wymaga fakt, iż Prymas słowa te kreślił 35 lat przed upadkiem systemu komunistycznego w Polsce i w Europie. Niezwykła dalekowzroczność Kardynała Stefana Wyszyńskiego jest i dziś godna uwagi, bowiem Jego nauka pozostaje wciąż aktualna, gdyż nie odnosił się on tylko do systemu politycznego, ale sięgał dużo głębiej - do istoty człowieczeństwa. Jego nauka to materia uniwersalna - na czas wojny i czas pokoju. A niestety i jedno, i drugie wciąż są rzeczywistością współczesnej Europy. Gdyby głos Prymasa był znany szerszemu społeczeństwu, byłibyśmy dzisiaj pewnie w innym miejscu i jako Europa zachłystnięta wolnością, którą niezwykle często myli się z nieograniczoną swobodą, i jako świat - być może unikając wojny w Ukrainie. Prymas przestrzegał: „Współczesny człowiek, którego życie bierze w swoje ramiona i karby, tak często tęskni za wolnością i boi się wszystkiego, co ma związek z niewolą. W rzeczywistości jednak coraz bardziej

staje się niewolnikiem nauki, która go wyzwala, techniki, która mu pomaga, a także światopoglądu, który usiłuje go pozyskać dla siebie perswazją czy przemocą. Możemy powiedzieć: to jest niewola celu, zadania, (...). Wszystko jedno, jak nazwiemy i w jakim zakresie człowiek staje się całkowicie zależny. Im bardziej życie współczesne komplikuje się w ogromnym bogactwie form, tym bardziej człowiek zostaje uplątany w istic pajęczę nitki, które go tak subtelnie omotują, iż ma tylko pozory wolności, podczas gdy rzeczywistość wysysa z niego wszystkie siły."

Słowa te, pisane przed wielu laty, mam wrażenie, że dotyczą naszych czasów, bardzo trudnych i skomplikowanych pod wieloma względami. Potrzebna nam jest mądrość i właściwe rozeznanie obieranych dróg. Stąd też zwracamy się w stronę Duchowego Ojca Narodu, obierając Go patronem Powiatu Łomżyńskiego, by czuwał nad nami w dzisiejszym wymagającym świecie. Ojciec Zdzisław Kijas, relator w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Watykanie, powiedział:

„Wyszyński może być patronem osób w bardzo trudnym położeniu materialnym lub duchowym, które czują, że są w sytuacji bez wyjścia. Ludzi, którzy mają wielkie życiowe ideały, lecz jednocześnie czują, że wiatry przeciwne są nazbyt mocne. Prymas pokazuje bowiem swoim życiem, że nigdy nie należy tracić nadziei. Że zawsze, z każdej sytuacji jest wyjście".

Ad 2. Przewodniczący Rady po odczytaniu pkt. 2 oddał głos **Panu Markowi Zajacowi** – szefa kanału Polsat Rodzina i eksperta Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, scenarzystę i autorowi książek m.in. „Kwiatków Stefana Wyszyńskiego”, który wygłosił prelekcję.

Marek Zajac – szefa kanału Polsat Rodzina i eksperta Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji – „Szanowni Państwo, czcigodni władarze Ziemi Łomżyńskiej, przedstawiciele najwyższych władz Rzeczypospolitej, władz Samorządowych i Wojewódzkich, wszyscy znakomici goście z kraju i zagranicy, drodzy przedstawiciele rodziny Księdza Prymasa. To jest więcej niż zaszczyt stanąć dziś przed Państwem, dzięki zaproszeniu ze strony Pana Starosty i Pani Wicestarosty, za które serdecznie dziękuję. Zaproszenie wspartego przez Anna Rastawicką, to jedno z ostatnich osób z tego najbliższego okręgu tzw. domowników Prymasa Stefana Wyszyńskiego. Pani Anna Rastawicka przekazuje Państwu serdeczne życzenia, dziś z Rzymu, ale kilka tygodni temu rozmawialiśmy i pytałem co dziś w tak ważnym wspólnym dniu powonieniem Państwu powiedzieć. Wszyscy wiemy, że Stefan Wyszyński był Wielkim Prymasem, Prymasem Tysiąclecia, Mężem Stanu, Mężem obocznościowym, niektórzy powiedzą Wielkim Księciem Kościoła, Koronowanym królem Polski. Ale skąd tak naprawdę to się wzięło, przecież nie przesądził o tym urząd. Doskonale wiemy, że nie wszyscy potrafią sprostać randze urzędu i zadaniom z tym urzędem związanym. To nie urząd czyni Wielkiego człowieka. Niektórzy mówią, że w trudnych czasach powstają, stają się mocni wielcy ludzie i to jest prawda. Ale też wiele ludzi nie potrafi sprostać trudnym czasom, zawodzą. Anna Rastawicka powiedziała tak: „To był wielki człowiek kościoła, Wielki Prymas, Wielki Polak, bo wpierw był Wielkim Człowiekiem, wewnątrz każdego dnia przez całe swoje życie był Wielkim Człowiekiem i to przesądziło o tym wszystkim co potem zrobił dla kościoła, naszego narodu, ale przecież też niema przesady w słowach, że zrobił to dla całej Europy i całego świata. Dziś chciałbym Państwu na przykładzie takich krótkich historii, bardzo codziennych nawet anegdotycznych, pokazać Państwu skąd brała się, a przede wszystkim przejawiała się wielkość Stefana Wyszyńskiego jako człowieka. Na początek przenieśmy się do Polski w czerwcu 1979 roku. Plac Zwycięstwa w Warszawie, dziś Plac Marszałka Józefa Piłsudskiego, niegdyś Plac Saski. Słynna msza święta z homilia Jana Pawła II, gdzie padły słowa „Niech stąpi duch Twój i odnowi oblicze Ziemi, tej ziemi”. Pamiętają Państwo doskonale ten moment to był początek wielkiej zmiany. Ludzie na placu to czuli, ale jeszcze w konkretach nie wiedzieli co się wydarzy. Nie mieli pojęcia co za rok powstanie Solidarność, że za 10 lat w Polsce powstanie pierwszy nie komunistyczny rząd. Wtedy z tego placu wyszedł impuls zmiany i wtedy ludzie to czuli. Miałem niezwykłą okazję spisywać wspomnienia ostatniego kapelana księdza Prymasa. Ksiądz Bronisław Piasecki i ono powiedział mi taką historię. Po zakończeniu mszy wsiadają do samochodu, żeby przejechać ten krótki odcinek na ulice

Miodową do domu arcybiskupów Warszawskich. Siedzą razem w samochodzie Prymas już sędziwy człowiek mówi „Bronku jak słuchałeś Papieża to o czym myślałeś? Sekretarz zaczął się jękać, mówić coś o historycznym wydarzeniu, o wielkiej chwili. Na co Prymas powiedział, przytoczę cytaty, bo te słowa ksiądz Piasecki bardzo dobrze zapamiętał na całe życie „A ja myślałem, jak się na tym placu zmagaliśmy z ruskimi. Kiedy chodziłem do szkoły Wojciecha Górskiego jedynej wtedy w Warszawie, z wykładowym językiem polskim. Na placu Saskim kończoną budowę soboru, czyli prawosławnej katedry. Ta cerkiew poprzedniczka pałacu kultury i nauki miała być dla Polaków po wieczne czasy znakiem, że tu rządzi imperium Car. Przy budowie usypano pryzmę żwiru, my polscy uczniowie usiłowaliśmy te góry zdobyć. Naprzeciw stali synowie oficerów i żołnierzy zaborczego garnizonu rosyjskiego. Za każdym razem walczyliśmy zapamiętaliśmy. Raz ruscy oberwali mi rękaw i ciotka mnie skrzyczała, bo musiała go przyszywać”. Ksiądz Piasecki mówi, że w tym momencie on doznał wstrząsu, bo to nie było wspomnienie starszego Pana, który coś sobie przypominał. Nagle ksiądz Piasecki sobie uświadomił, że całe swoje życie, długie życie rozpoczęte jeszcze pod rosyjskim zaborem Prymas widział dynamikę dziejów. Widział, gdzie jest miejsce Polski, skąd pochodzi zagrożenie, co trzeba zrobić. Przez wszystkie 10- lecie i przez kolejne pokolenia, żeby ochronić Polskę i Europę. Nigdy o tym nie zapominał. Proszę zobaczyć widział więcej, szerzej, głębiej. Pięknie Pan Starosta o tym mówił. Jego myśl była zawsze aktualna i żywa. Kiedyś rozmawiając z Kardynałem Karolem Wojtyłą, Prymas Wyszyński powiedział „*Niech Ksiądz Kardynał zajmie się naszymi kontaktami z kościołami na zachodzie Europy i w Stanach Zjednoczonych. To jest ważne, ich wsparcie jest ważne, sami sobie nie poradzimy, nie wytrzymamy tego naporu. A ja tym czasem będę, jak pies leżał przy wschodniej granicy*”. Dokładnie takiego sformułowania użył Prymas. Proszę zobaczyć jaka głębia myśli, jak szeroko spojrzenie. Politycy powiedzieliby, iż spojrzenie geostrategiczne, ale ono było też spojrzeniem głęboko duchowym. To jest pierwsze rzecz, o której mówił Pan Starosta, a której uczy nas Prymas jako Wielki Człowiek. Patrz szerzej, szukaj istoty rzeczy, nie skupiaj się wyłącznie na biegu codziennych wydarzeń, bo wtedy naprawdę możesz zrobić coś wielkiego. Druga scena Szanowni Państwo, były takie chwile w życiu Prymasa Wyszyńskiego, które przyszedł Błogosławiony zapamiętał na całe życie. One głęboko się zapisały w jego pamięci, a potem go prowadziły przez całe życie. Prymas zapamiętał scenę z września 39 roku z okolic Dębłina. Klęska wrześniowa, największa klęska w historii Polski. Wielki szok dla ówczesnych, w ciągu 30 -kilku dni rozpada się całe państwo. Dzieją się dramatyczne rzeczy, niemieckie samoloty atakują rozbite kolumny wojska i masa cywilów uciekających gdzieś na wschód. Młody ksiądz Wyszyński w okopie pod Dęblinem spowiada żołnierza. Polskiego żołnierza. Żołnierz płacze w trakcie spowiedzi i mówi co oni z nami zrobili. Jednocześnie Prymas widzi kątem oka, że na polu obok chłop sieje. Połowa września pora na zboże. Po skończonej spowiedzi Prymas podchodzi do tego człowieka, chłopca i rozgrywa się następujący dialog, który sam Prymas zapamiętał „*Panie samoloty pikują, wszyscy uciekają, a Pan sieje. Proszę księdza gdy zostawił te ziarno w spichlerzu spaliło by się od bomby. A gdy wrzuci je w ziemię zawsze ktoś będzie jadł z niego chleb*” To jest obraz i naszej pracy kapłańskiej, tak po latach płótował Prymas Wyszyński, i my wysiewając nie pytając nas, kiedy te ziarno zejdzie. W Tej scenie było jeszcze coś innego, coś o czym pięknie mówił Pan Starosta. Ogromnie mnie cieszy, że ta myśl będzie przyświecała Powiatowi Łomżyńskiemu. Nigdy się nie poddawać, nigdy nie załamywać rąk, w każdych okolicznościach nawet wielkiej klęski można zrobić coś cennego. Zawsze jest jakiś obowiązek do wykonania. To jest z resztą piękna myśl, która nam Polakom towarzyszy od XIX wieku, nasi przodkowie w czasie nocy zaborów powtarzali sobie słowa Horacego „*nil desperandum*” - nigdy nie narzekać, nigdy się nie załamywać, zawsze można zrobić coś. Ten człowiek był Wielki i zrobił wielkie rzeczy, dlatego że nigdy nie załamywał rąk, a taką naukę wyciągnął ze sceny w czasach największej klęski w historii naszego państwa i naszego narodu. Trzecia rzecz, o której chciałbym Państwu powiedzieć. Niby zabawna anegdota, ale bardzo ważna ona dla nas wszystkich powinna być jakimś punktem odniesienia. Młody ksiądz Wyszyński studiował katolicką naukę społeczną na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w 1929 roku udał się na długo podróż po Europie zachodniej. Podróż studyjną, chciał zobaczyć jak w praktyce kościół wprowadza swoją katolicką naukę społeczną m.in. pracując z robotnikami. Przez Austrię trafił do Włoch, a tam na Papieskim Uniwersytecie wykłady

miął słynny dominikanin, specjalista od katolickiej nauki społecznej Ojciec Zylet. Miał on Polskie korzenie trochę mówił po polsku, a jego drugie imię brzmiało Stanisław. Prymas tak opisuje salę wykładową, a tłumy księży i kleryków z całego świata zjeżdżali, aby posłuchać tych słynnych legendarnych wykładów Ojca Profesora. Píše tak Stefan Wyszyński *„Było 6 murzynów i reszta jak w wieży Babel, Anglicy, Francuzi, Holendrzy i inni. 40 osób z 30 narodów. Murzyni siedzieli na samym końcu obok nich jedno miejsce było wolne, bo nikt nie chciał przy nich usiąść. Wreszcie ja usiadłem, przychodzili do mnie ci i owi z zapytaniem „co ty robisz, po co ty tam siedzisz” mówię, bo tam nikt nie chce siedzieć. Słaby motyw powiada jakiś francuz mówię mu „to idź usiądź” oczywiście nie usiadł.* Abstrahując od języka, dziś używamy już innych sformowań. Proszę zobaczyć jaki to jest w gruncie rzeczy piękny obraz. Nie Wielki Prymas wspierany przez naród, ale młody niespełna 30 letni ksiądz, przyjeżdża do Rzymu. Chce poznać katolicką naukę społeczną i na słynnych wykładach widzi zaprzeczenie tej nauki, zaprzeczenie Ewangelii. Jakaś grupa ludzi taktuje się jako gorsza. Co robi-demonstracyjnie przy nich siada, żeby pokazać, że tak nie wolno. Ale ta histeria ma niezwykłą puentę. Proszę posłuchać końca zapisów księdza Prymasa *„Ojciec Zylet mówił strasznie mądre rzeczy. Kiedyś na korytarzu powiedziałem mu „Ojciec niech Ojciec, przemówi do swoich słuchaczy, aby wszyscy zechcieli usiąść przy tych murzynach”.* Na to Ojciec, który trochę mówił po Polsku powiedział *„Polaki zawsze walczą za naszą wolność i waszą”.* Proszę zobaczyć jaka głęboka nauka płynie z tej sceny, z jednej strony smutnej, a z drugiej strony wielkość Prymasa, nie był jeszcze Wielkim Prymasem tylko był po prostu wielkim człowiekiem. Ile szkody w naszym życiu jednostkowym, indywidualnym, rodzinnym, społecznym, publicznym, państwowym przynosi hipokryzja. Kiedy głosimy jedno, a robimy coś zupełnie innego. Jakie to jest niszczące, destrukcyjne. Człowiek, na którego dziś patrzymy był idealnie integralny. W to samo wierzył, to samo mówił i to samo miał odwagę czynić bez względu na to jaki urząd w danym momencie pełnił i co robił. Dawało to mu ogromną siłę. Szanowni Państwo to dawało mu naprawdę ogromną siłę. Jest taka historia jak spotkał się z Bolesławem Bierutem, który wrócił dopiero co z Moskwy z obchodów rewolucji październikowej. Na spotkaniu Prymas jak na grzecznego człowieka przystało pyta *„jak wizyta w Moskwie”.* Na co Bierut ze złośliwym uśmiechem odpowiada *„no właśnie rozmawiałem ze Stalinem i powiedziałem Stalinowi, że zamierzam aresztować Prymasa Polski”.* Na co Stefan Wyszyński bez mrugnięcia okiem mówi *„i co Stalin na to”.* A Bierut szczerze opowiada *„Stalin mi powiedział, durak Prymasa Polski to potrafi aresztować każdy idiota. Ty zrób z Prymasa komunistę. To będzie dopiero sztuka”.* To jest jeden z nielicznych momentów, kiedy Stalin mówi coś ważnego i prawdziwego, bo tak naprawdę mówi, iż to jest człowiek, którego naprawdę nie da się złamać. To jest człowiek, nad którym nie mamy władzy i panowania. Dlatego właśnie, że on wierzy w to samo, o czym mówi, a potem tak samo działa bez względu na okoliczności. Szanowni Państwo ostania rzecz, na którą chciałbym zwrócić uwagę, ważna w kontekście dzisiejszego wydarzenia. To był Wielki Człowiek, potężny Prymas, wielokrotnie tą siłę i władzę swojego urzędu okazywał. Jednocześnie był człowiekiem pokornym i był człowiekiem służby. Istnieje na to bardzo dużo dowodów. Niedawno obchodziliśmy dzień matki ważne święto. Prymas w Komańczy podczas swojego interweniowania pod datą 8 grudnia 1955 roku, czyli w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny zapisał takie słowa i jak potwierdzają wszyscy naoczni świadkowie zawsze do tych słów się stosował *„zapamiętam sobie, ilekroć wchodzi do twego pokoju kobieta, zawsze wstań, nawet jakbyś był najbardziej zajęty. Wstań bez względu na to czy weszła matka przełożona czy siostra, która pali w piecu. Pamiętaj, że przypomina Ci zawsze Służebnicę Pańską na imię której wstaje cały kościół. Pamiętaj, że w ten sposób spłacisz dług, czci twojej Niepokalanej Matce, z którą ścielę jest związana ta niewiasta, niż ty. W ten sposób spłacisz dług wobec rodzonej matki, która usłużyła Ci własną krwią i własnym ciałem. Wstań i nie ociągaj się. Pokonaj twą męską wyniosłość i władztwo.* Na koniec Prymas dopisuje takie słowa adresowane do wszystkich mężczyzn *„wstań bez zwłoki dobrze Ci to zrobi”.* Tych przykładów jest bardzo wiele, kiedy był jeszcze Biskupem Lubelskim naoczny świadek, pewna kobieta zanotowała rzecz niezwykłą. To był jeszcze czasy, gdzie Biskupi mieli lokajów. Nagle na korytarzu pojawił się Biskup Wyszyński i Biskup Lubelski stanął przed drzwiami swojego lokaja, pokornie pochylił głowę i cicho zapukał. Nagle zorientował się, że jest obserwowany z duży

zdziwieniem i zainteresowaniem. Wyjaśnił więc tej kobiecie co następuje „proszę się nie dziwić, to przez pokorę i szacunek. Przecież tam mieszka mój wierny Janek”. Księdzu Piaseckiemu, kiedy zostawał jego kapłanem, na ostatnie lata jego życia, jego prymasostwa w Warszawie. Mówił tak: „do tego domu, do naszego domu, do domu Arcybiskupów Warszawskich należy przyjąć każdego i każdego wysłuchać. Nie każdą prośbę spełnimy. To jest niemożliwe, ale każdego wysłuchamy”. Szanowni Państwo to wydaje mi się bardzo ważne. To jest człowiek wielkiej siły i władzy, którą dobrze spożytkował. Potrafił być władczy, potrafił być twardy jak skała. W Watykanie za czasów Pawła VI zdarzało się, znam taką historię, że w rozmowie z jednym z Kardynałów uderzył pięścią w stół, kiedy usłyszał, że Watykańska kongregacja chce przenieść na inną datę obchody Wspomnienia Świętego Stanisława Biskupa Męczennika. Powiedział nie, nigdy na to nie zgodzimy. Będzie 8 maja jak było przez wieki. Był silny i twardy tylko wobec możliwych tego świata. Wobec zwykłego człowieka, jakiegoś powodu słabszego, zagubionego był zawsze człowiekiem pokory, służby i miłosierdzia. Dlatego był Wielkim Człowiekiem, a dopiero potem Wielkim Człowiekiem Kościoła, Wielkim Prymasem i Wielkim Mężem Stanu. Na koniec nawiązując jeszcze raz chciałbym to podkreślić, piękne wystąpienia Pana Starosty, wystąpienia z serca niestandardowego. Bardzo mądrze ukazującego sens tego, że Stefan Wyszyński będzie Patronem Powiatu Łomżyńskiego. Chciałbym zwrócić uwagę jaki jest najgłębszy sens, iż kogoś czynimy naszym patronem. Oczywiście chcemy podtrzymać pamięć o tym człowieku i to jest szlachetne. Pamięć jest rzeczą dynamiczną, jeżeli nie będziemy pamiętać, nie będzie dbać o pamięć ona się rozplynie z czasem, taka jest jej natura. Ważne jest, iż całemu światu chcemy powiedzieć, że ten człowiek jest dla inspiracją. Będziemy się kierować tym jako on w życiu postępował. Co więcej zobowiązujemy się tego, że będziemy tak postępować. Mamy głęboką nadzieję, jesteśmy ludźmi wierzącymi, że Stefan Wyszyński będzie się za nami wstawiał i będzie nam pomagał to zobowiązanie wypełnić. Bardzo Państwu. Dziękuję.

Ad 3. Przewodniczący Rady po odczytaniu **pkt. 3** poinformował wszystkich zgromadzonych, iż wysłuchany zostanie fragment homilii Prymasa Polski wygłoszonej 5 kwietnia 1970 roku w Łomży.

Ad 4. Przewodniczący Rady po odczytaniu **pkt. 4** oddał głos **Wiceprzewodniczącemu Rady Powiatu – Sławomira Dębka**, który odczytał Dekret Dykasterii ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zatwierdzającego Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego Patronem Powiatu Łomżyńskiego.

**Dykasteria ds. Kultu Bożego
i Dyscypliny Sakramentów**

Prot. Nr 192/23

ŁOMŻA

Błogosławionego Stefana Wyszyńskiego, biskupa, dobrego i nieustraszonego pasterza, który wszystko postawił na Maryję i pragnął służyć jedynie Bogu, duchowni i wierni powiatu łomżyńskiego otaczają szczególną czcią.

Stąd też Jego Ekscelencja Janusz Stepnowski, Biskup Łomżyński, uwzględniając wszelkie życzenia, potwierdzone osobistym autorytetem władzy cywilnej, prawnie zaaprobował wybór błogosławionego Stefana Wyszyńskiego, biskupa, na Patrona tegoż powiatu przed Bogiem. Tenże bowiem, w piśmie z 27 marca 2023 r. usilnie prosił, aby powyższy wybór i aprobata zostały zatwierdzone zgodnie z Normami ustanawiania Patronów.

Niniejszym Dykasteria ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, mocą władzy udzielonej jej przez Ojca Świętego FRANCISZKA, zważywszy na przedłożone prośby i po stwierdzeniu, że wybór i aprobata zostały przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, przychyliła się do próśb, a także

**BŁOGOSŁAWIONEGO STEFANA WYSZYŃSKIEGO, BISKUPA PATRONEM
PRZED BOGIEM
POWIATU ŁOMŻYŃSKIEGO**

zatwierdza.

Przy braku zastrzeżeń.

Z siedziby Dykasterii ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów,
dnia 12 kwietnia 2023 r.

+ Artur Kard. Roche

Prefekt

+Wiktor Franciszek Viola, OFM

Arcybiskup Sekretarz

Ad 5. Przewodniczący Rady po odczytaniu **pkt. 5**, poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Powiatu Łomżyńskiego w sprawie ustanowienia Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego Patronem Powiatu Łomżyńskiego. Poinformował, iż projekt uzyskał pozytywną jednogłosną akceptację Komisji Kultury, Oświaty, Zdrowia, Promocji Rodziny i Porządku Publicznego Rady Powiatu. Głosowanie odbędzie się imiennie. Po wyczytaniu każdy z Radnych wstaje i deklaruje czy jest „za”, „przeciw” lub „wstrzymuje się”. Odczytam teraz listę Radnych i proszę o oddawanie głosów.

1. Pan Białobrzęski Zenon – jestem „za”
2. Pan Biedrzycki Andrzej – jestem „za”
3. Pan Dębek Sławomir – jestem „za”
4. Pani Dziekońska Maria – jestem „za”
5. Pan Góralczyk Tadeusz – jestem „za”
6. Pan Kuczyński Jan – jestem „za”
7. Pan Kulesza Jarosław – jestem „za”
8. Pan Łomotowski Sławomir – jestem „za”
9. Pani Masłowska Wiesława – jestem „za”
10. Pani Nowakowska Alicja Paulina – jestem „za”
11. Pan Olszewski Wiesław – jestem „za”
12. Pan Polkowski Kazimierz – jestem „za”
13. Pan Szablowski Lech Marek – jestem „za”
14. Pan Szymanowski Mirosław – jestem „za”
15. Pan Włodkowski Antoni – jestem „za”
16. Pan Zaczek Adam – jestem „za”
17. Pani Zduńczyk Agnieszka – jestem „za”

W zarządzonym głosowaniu uchwała w sprawie ustanowienia Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego Patronem Powiatu Łomżyńskiego, została podjęta 17 głosami za. Głosów przeciwnych oraz wstrzymujących się nie było. (Uchwała Nr XXXIX/234/2023 Rady Powiatu Łomżyńskiego z dnia 28 maja 2023 r. stanowi **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu).

Ad 6. Przewodniczący Rady po odczytaniu **pkt. 6** obrad. Wystąpienie okolicznościowe poprosił Panią **Wicestarostę – Marię Dziekońską** o zabranie głosu, która przygotowała na tą okoliczność publikację „Jesteśmy dziećmi Wolności”.

Wicestarosta – Maria Dziekońska – „Wysoka Rado, Szanowni Państwo. To historyczne dla Powiatu Łomżyńskiego wydarzenie postanowiliśmy obchodzić na różne sposoby, by włączyć szeroki krąg osób w odkrywanie na nowo, wspólnie z nami, Prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego. Współczesne czasy bardzo potrzebują jego miłości i mądrości. Książka „Jesteśmy dziećmi WOLNOŚCI” jest jednym z elementów naszego programu. Jest ona swoistą syntezą tego, co zawdzięczamy Prymasowi Tysiąclecia, a zwłaszcza podejmowanym przez niego działaniom po zakończeniu II Wojny Światowej

oraz okresowi uwięzienia w latach 1953-56 i jakie to ma znaczenie dla czasów, w których my żyjemy. Prymas był człowiekiem niezwykłym - w relacji ze spotykanymi ludźmi - pokornym, kochającym, bliskim, w kwestiach Kościoła i Ojczyzny - niezłomnym! W ludziach go otaczających wzbudzał głęboką miłość i przywiązanie, i muszę powiedzieć, że dokładniejsze poznanie historii Jego życia - dziś również wyzwala te uczucia. Prymas to ten, który na kilka godzin przed uwięzieniem mówił do Marii Okońskiej, założycielki „Ósemek”, funkcjonujących dziś jako Instytut Prymasowski:

- Twój Ojciec kocha Ojczyznę więcej od własnego serca i wszystko czyni dla Kościoła i dla niej. Ratuje Ojczyznę przed hańbą i prześladowaniem Kościoła, co jako winą spadłoby na naród.
- Twój Ojciec nigdy nie był i nie będzie tchórzem. Wołałby zginąć niż stchórzyć.
-

Prymas to również ten, który bacznie obserwował przyrodę - dostrzegał w maleńkich ptakach - muchołówkach doskonały wzór prawdziwej wolności, gdy pisał: Oto matka wyprowadziła czworo: wyleciały w wielkim locie na świat! Zostało piąte i nie mogło się zdobyć na męstwo rzucenia się w przestrzeń. (...) Zdecydowałem się użyć trochę delikatnego przymusu. Wieczorem, widząc nadal jego wahanie, lekko pchnąłem je palcem; pisklę rozpostarło skrzydełka i pofrunęło. I za to, zamiast wdzięczności, dostałem cięgi od matki: powróciła, zaczęła na mnie wymyślać, krzycząc wielce za to, iż zastosowałem przymus. Pomogłem wprawdzie jej dziecku, ale widać nie do mnie to należało. Na przykładzie wziętym z natury można się nauczyć, że przymus nie jest właściwym środkiem i nie może być stosowany. Jeżeli w świecie zwierząt wolność ma tak wielką cenę, to coś dopiero w świecie ludzkim! Prymas, to również ten, który z całą stanowczością w 1953 roku postawił veto komunizmowi wydając memoriał „Non Possumus” i wołając na ulicy Warszawy 4 czerwca 1953 r. podczas procesji Bożego Ciała: „Uczymy, że należy oddać, co jest Cezara Cesarowi, a co Bożego Bogu. Ale gdy Cezar siada na ołtarzu, to mówimy krótko: nie wolno!”. Po jej zakończeniu - pytał swojego sekretarza - „Jak myślisz aresztują mnie dzisiaj, czy po wakacjach?”.

Prymas, to również ten, który w pierwszym liście wysłanym po uwięzieniu do ojca, napisał: „Pragnąłbym, by z ust moich najbliższych nikt nie słyszał ani w domu, ani poza domem najmniejszej nawet skargi. Potrzebna jest mi wasza pogoda, spokój i modlitwa.”.

Szanowni Państwo, książkę, którą napisałam traktujcie jako zachętę do osobistego zgłębnienia kolei życia, duchowości i nauki kardynała Stefana Wyszyńskiego. Zgromadzone w niej materiały mają nam uzmysłować, że nasza wolność została okupiona niezwykłym trudem. Moja autorska wędrówka z Prymasem, zaczęła się od książki Marka Zająca „Kwiatki Stefana Wyszyńskiego”, którą napotkałam na półce księgarni, szukając zupełnie innej publikacji. Pan Marek Zając pokazał w niej Prymasa jakiego dotychczas nie znałam - bliskiego, ciepłego, obdarzonego humorem i pewną lekkością w obcowaniu z innymi. Uzmysłowiłam sobie wówczas, że pisanie o Prymasie Tysiąclecia nie musi być zarezerwowane dla dzieł, w pewien sposób monumentalnych, tak jak trzydziestoletnia praca Petera Rainy, aby przybliżyć współcześnie żyjącym postać Kardynała. Stąd moja ta odwaga do pisania o życiu tego Wielkiego Polaka. Od początku swoją pracę złożyłam w ręce Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego - powierzając ją Per Mariam Soli Deo. Jestem przekonana, że miałam dzięki temu ogromne wsparcie, które odczuwałam zwłaszcza w momentach kryzysowych. Był to bowiem bardzo krótki i bardzo intensywny czas, w którym pojawiło się wiele trudności. Wszystkie jednak jakimś trafem - zostały rozwiązane. Ale, nie było by tego wszystkiego, gdyby nie myśl, która zrodziła się w głowie Pana Starosty - Lecha Marka Szablowskiego - o ustanowieniu patronem Powiatu Łomżyńskiego Błogosławionego Prymasa Tysiąclecia. Z tego miejsca - serdecznie za to dziękuję. Dziękuję Panie Starosto również za zaufanie, którym mnie Pan obdarzył, decydując o wydaniu książki, którą dopiero pragnęłam napisać. Głęboką wdzięczność, którą żywię również do innych osób za różnego rodzaju wsparcie pozwolę sobie przekazać na spotkaniu autorskim w dniu 25 czerwca 2023 r. w Muzeum Przyrody - Dworze Lutosławskich w Drozdowie. Dziękuję”.

Rodzina Kardynała Stefana Wyszyńskiego ze strony matki – Andrzej Karp „Szanowni Państwo, występuje w roli rodziny Kardynała Stefana Wyszyńskiego ze strony mamy Julianny, ale również jako przedstawiciel Archikonfraterni literackiej. Odczytam list kierowany na ręce Szanownego Pana Lecha Marka Szablowskiego Starosty Łomżyńskiego. Wielce Szanowny Panie Starosto, Wielka to radość, że w dniu narodzin dla nieba Błogosławiony Kardynał Stefan Wyszyński został patronem Powiatu Łomżyńskiego. Tu na Ziemi Łomżyńskiej się urodził, tu spędził dzieciństwo i pobierał pierwsze nauki. Najpierw w Zuzeli i Andrzejewie uczęszczał do szkoły powszechnej, potem w Łomży ukończył Męską Szkołę Handlową przy ul. Dwornej, Liceum im. Piusa X i Wyższe Seminarium Duchowne. W pobliskim Zuzeli Andrzejewie otrzymał sakrament bierzmowania. W katedrze łomżyńskiej w niedzielę 3 sierpnia 1924 z rąk biskupa Wojciecha Owczarka przyjął święcenia kapłańskie. Tu wreszcie, do czasu wybuchu II wojny światowej pełnił posługę kapłańską pośród robotników, wydawał „Słowo Kujawskie” i „Ateneum Kapłańskie”. W sposób wybitny i znaczący przyczynił się do rozwoju intelektualnego i duchowego Ziemi Łomżyńskiej. Wobec tych wszystkich okoliczności Powiat Łomżyński może być dumny ze swego Patrona, który będzie orędownikiem wszystkich trudnych spraw. Proszę przyjmą nasze największe gratulacje. Dziękuję”.

Senator RP – Marek Komorowski – „Pani Przewodniczący, Wysoka Rado, Panie Starosto, Pani Wicestarosto, koledzy samorządowcy, Panie Wojewodą, Panie Marszałku, Panie Prezydencie, Szanowna rodzino, Szanowni Państwo. Trudno jest mówić o Kardynale Stefanie Wyszyńskim, bo wszyscy doskonale znamy postać Kardynała Błogosławionego Prymasa Tysiąclecia.

Z okazji ustanowienia Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego Patronem Powiatu Łomżyńskiego składam na ręce Pan Starosty najserdeczniejsze gratulacje całemu samorządowi łomżyńskiemu. Błogosławiony Kardynał Stefan Wyszyński to jedna z najwybitniejszych postaci w dziejach Polski. Urodził się w Zuzeli na terenie naszej diecezji, związany z Łomżą, gdzie uczęszczał do miejscowego gimnazjum. Po latach w czasie pobytu w Łomży powiedział znamienne słowa:

„Jestem synem tej ziemi, tu kształtowało się moje kapłańskie powołanie”. Błogosławiony Kardynał Stefan Wyszyński był niezłomny w wierze, nazwany Prymasem Tysiąclecia. Po m.in. dzięki Jego postawie przetrwaliśmy trudny okres komunizmu. Dzisiaj Ziemia Łomżyńska poprzez ustanowienia Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego Patronem Powiatu Łomżyńskiego oddaje hołd temu Wielkiemu Polakowi, dziękując za Jego posługę duszpasterską i pamiętając o Jego wielkim wkładzie w duchowe odrodzenie Ojczyzny. Niech Błogosławiony Kardynał Stefan Wyszyński czuwa nad wszystkimi przedsięwzięciami Powiatu Łomżyńskiego oraz jego mieszkańcami i prowadzi nas wszystkich w dalszym duchowym rozwoju.

Posel RP – Jarosław Zieliński – „Szanowny Pan Przewodniczący, Wysoka Rado, Panie Starosto, Pani Wicestarosto, Szanowni członkowie rodziny księdza Kardynała, księdza Prymasa Stefana Wyszyńskiego, Szanowni Państwo. Przede wszystkim chciałbym wyrazić wielką radość, z tego powodu, że Powiat Łomżyński od dzisiaj ma patrona w postaci Prymasa Tysiąclecia; Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Gratuluję decyzji Radzie Powiatu i dziękuję za nią. Jest to decyzja mądra i odpowiedzialna. Dzisiaj tak w świecie bardzo brakuje autorytetów, że odwoływanie się do takiego autorytetu jaki jest Kardynał Stefan Wyszyński jest sprawą wielkiej wagi. Ktoś może zapytać po co Powiatowi Patron. Patronów ustanawiamy na sztandarach przyjmując imiona. Patron ma wielkie znaczenie, wagę, bo to jest odwoływanie się do wartości których służył Ksiądz Kardynał Stefan Wyszyński to jest przyjęcie fundamentu dla wspólnoty. Wspólnotę, która powinien tworzyć Powiat. Postać Patrona będzie wzmacniać. Szanowni Państwo, jeżeli chodzi o Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Wielkiego Prymasa można odwoływać do różnych momentów życia, jego dzieła. Dzisiaj w 42 rocznicę śmierci Kardynała Stefana Wyszyńskiego, przywołujemy to wielką postać, przybliżamy sobie ją bardziej. Z dwóch wielki postaci naszego kościoła, postaci Polski i chrześcijaństwa Jana Pawła II i Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Przez wielko pontyfikat Kardynał został w cieniu do nawiązywania jak wielkie jest jego dzieło. Ksiądz Kardynał Stefan Wyszyński przeprowadził kościół przez najtrudniejsze czasy komunizmu, stalinizmu. Jako mąż stanu potrafił poszukiwać kompromisu. Wiedział również, że kompromis ma granicę. Słynny memoriał z 8 maja 1953 roku Polskich Biskupów na czele Polskiego kościoła stał ksiądz Prymas. Jest wyrazem tego, że powinniśmy wszyscy zastanawiać

się nad tym czy bronimy wartości, które warto użyć, czy kompromis przekroczyliśmy. Słowa z memoriału, iż rzeczy Bożych na ołtarzu cesarza składać nam nie wolno. Te słowa powinny być mottem dla nas. Prymas przeprowadził kościół w sposób, iż mogliśmy, jak Polska wydać Ojca Świętego – Papieża oraz odzyskać niepodległość, odzyskać suwerenność Polski. Powiat Łomżyński dokonał bardzo dobrego w mojej ocenie wyboru, jakiego poszukując źródeł wartości i drogowskazu na przyszłość. Mam nadzieję, że wspólnie razem będziemy czynili, aby dzieło Kardynała Stefana Wyszyńskiego żyło jak najgłębiej. Dzisiaj jest potrzebna silna wspólnota. Wspólnota daje gwarancje dobre przyszłości. Jestem dumny, iż mogę być dziś z Państwem w dniu ustanowienia Patrona Powiatu Łomżyńskiego. Dziękuję”.

Posel RP – Kazimierz Gwiazdowski – „Szanowny Panie Przewodniczący, Wysoka Rado, Szanowni Państwo. Prezes Jarosław Kaczyński otrzymał od Państwa zaproszenie, niestety nie może uczestniczyć. Odczytam list.

Jestem dzieckiem tej Diecezji, urodnym w Zuzeli, która ongiś należała do diecezji Płockiej. Chłopięce lata spędziłem na terenie parafii Andrzejewo, gdzie jest pochowana moja Matka. Lata szkolne, częściowo przynajmniej, w okresie pierwszej okupacji niemieckiej, spędziłem w gimnazjum łomżyńskim. Jako uczeń miałem obowiązek być w tej Katedrze bardzo często. Wymagał tego mój wychowawca profesor K. Kęsicki. Prowadząc internat dla kilkunastu chłopców przy ulicy Krzywe Koło, codziennie w Adwencie wcześniej nas budził, abyśmy, zanim pójdziemy do szkoły, byli na roratach - mówił niecałe pięćdziesiąt lat temu Błogosławiony Kardynał Stefan Wyszyński. Innym razem stwierdził, że jest Łomżyniakiem z krwi i kości i takim pozostanie. Wzruszające i jakże wiele mówiące jest to przywiązanie Prymasa Tysiąclecia do ziemi rodzinnej. Żarliwa wiara, niezłomność i wierność Panu Bogu i Ojczyźnie - te trzy elementy wyznaczały Jego ziemskie bytowanie i posługę kapłańską. Dzięki nim Kardynał Stefan Wyszyński odegrał w dziejach naszej Ojczyzny oraz w osobistym życiu milionów Polek i Polaków rolę ogromną, nie do przecenienia. Nie sposób w kilku zdaniach oddać to bogactwo doświadczeń, toteż odwołajmy się do świadectwa Świętego Jana Pawła II. Siedem dni po wyborze podczas audiencji dla Polaków wypowiedział On pamiętne słowa: - Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego papieża Polaka, który dziś pełen i Bożej/, ale i pełen ufności, rozpoczyna nowy pontyfikat, gdyby nie było twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem, twojej heroicznej nadziei, twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry - i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związane są z twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem.

Panie Starosto, Szanowni Państwo! Ustanowienie patrona jest wyjątkowym wydarzeniem w dziejach każdej wspólnoty. Jednoczy bowiem wokół jego osoby, jest jakby aktem oddania się wartościom i ideałom, którym on służył, złożeniem obietnicy zachowywania im wierności oraz naśladowania postawy życiowej tego, którego imię się przyjmuje. Czuję się zatem niezmiernie zaszczycony, że kierując do Państwa tych kilka słów mogę w tej epistolarnej formie współuczestniczyć w tym epokowym dla Społeczności Powiatu Łomżyńskiego wydarzeniu. Wybór patrona zobowiązuje, a wybór takiego patrona jak Prymas Tysiąclecia po stokroć zobowiązuje. Jeżeli spojrzymy na cokolwiek, co wyszło spod pióra Kardynała Stefana Wyszyńskiego, to ujrzymy ogrom tego wyzwania. Niech poświadczą to choćby te dwa cytaty: - Nie wystarczy urodzić się człowiekiem, trzeba jeszcze być człowiekiem oraz - Sztuką jest umierać dla ojczyzn, ale największą sztuką jest dobrze żyć dla niej.

W tym wyjątkowym dniu pragnę życzyć Wspólnocie Powiatu Łomżyńskiego, obecnym i przyszłym Jej pokoleniom, sił duchowych i fizycznych do sprostania temu podjętemu przez Państwa zobowiązaniu.

Chciałbym również podziękować dla Rady, iż podjęliście taką trudno decyzję. Myślę, że ten Patron będzie was prowadził do samych sukcesów. Dziękuję”.

Wojewoda Podlaski – Bohdan Paszkowski – „Wysoka Rado, Panie Przewodniczący, Panie Starosto, Zarządzie Powiatu, bardzo dziękuję za możliwość dzisiaj uczestniczenia w uroczystej Sesji, która jest wyrazem godowości do tego by odnosić się do wartości, która symbolizuje postać Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Również jest przejawem odwagi, ponieważ odważnym jest to, iż w naszym współczesnych czasach odwoływać się do wartości katolickich. Odwoływać się do tak jednoznacznych postaci naszej historii. Mam nadzieję, że wokół tych wartości tej postaci będziecie Państwo jednoczyć swoje wysiłki. Na rzecz rozwoju Powiatu Łomżyńskiego, również Ziemi Łomżyńskiej rozumianej szerzej, czy też całego naszej województwa. Dzisiaj mamy zbieg świąt, bo z jednej strony przypominamy postać Stefana Wyszyńskiego. Wiele dzisiaj o tej postaci zostało opowiedziane. Myślę, iż przebieg sesji, w szczególności część pierwsza wiele nam różnych refleksji przyniosła, a w szczególności wystąpienie Pana Marka Zająca, który w sposób atrakcyjny w treści w formie bardzo głębokiej postać nam przybliżył. Dzisiaj Państwo daliście wyraz jedności w podejmowaniu decyzji, ponieważ byliśmy świadkami, iż działacie jednomyślnie w tej sprawie. Życzę wam również w tych bieżących sprawach osiągać to jedność. Jedność jest wartością ważną, ale nie jest wartością bezwzględną, ponieważ musi być uzupełniania podstawową treścią. Jedność jest skupieniem się wokół dobrych spraw. Jedność jest wyrazem, iż zmierzamy do dobrych celów. Wartości, które symbolizuje postać Kardynała Wyszyńskiego wam będzie przyświecać przy podejmowaniu tych dobrych spraw na rzecz Powiatu Łomżyńskiego, na rzecz poszczególnych osób, środowisk. Gratuluję. 27 maja obchodziliśmy dzień samorządu terytorialnego tego tytułu również gratuluję Państwu, osiągnąć szczególnie w ostatnim okresie. Przykładem również jest Powiat Łomżyński. Życzę dalszego rozwoju, a myślę, iż postać wartości, które symbolizuje Stefan Wyszyński będzie temu jak najlepiej służył. Wszystkiego dobre. Dziękuję”.

Wicemarszałek Województwa Podlaskiego – Marek Olbryś – „Szanowni Państwo w imieniu Zarządu Województwa bardzo serdecznie dziękujemy za zaproszenie oraz za wybór tak pięknej osoby, człowieka nas swego Patrona. Jestem z Łomży, mam obowiązki łomżyńskie. Niedawno słyszeliśmy, iż Kardynał Stefan Wyszyński powiedział, że nie wstydzi się oraz jest dumny, że jest Łomżyniakiem. W mojej ocenie, piękne, szlachetne powiedzenie. Ten regionalizm i lokalność sprzyjają. Jest początkiem i dedykacją dla władz samorządu Powiatu Łomżyńskiego, przede wszystkim ogromny szczyt, również ogromny obowiązek. Przedstawiciel rodziny Kardynała pięknie powiedział, iż taka osoba oraz taki patron zobowiązuje, żeby być lepszym człowiekiem. Patron zobowiązuje do wspaniałych chwil oraz zachowań człowieka. Dziękuję bardzo”.

Przewodniczący Sejmiku Województwa Podlaskiego – Bogusław Dębski – „Szanowni Państwo, jak w każdym samorządzie Zarząd i Rada to są dwa płuca organizacyjne tego samorządu. W imieniu Radnych Sejmiku, wszyscy Radni podziękują pogląd, iż jest to ogromne zobowiązanie Powiatu Łomżyńskiego. Faktycznie Stefan Wyszyński jest Ojcem wolnych ludzi, w bardzo poważny sposób przyczynił się do odzyskania naszej wolności poprzez wieloletnią konsekwentną działalność. Pamiętam decyzje, które miała znamieny skutek. Pierwsza sprawa zawarł może wydaje się nie popularną wtedy porozumienie z rządem komunistycznym, który gwarantował w literze nie praktyce wolność kościoła. Był za to krytykowany. Biskup Kaczmarek był uwięziony i osadzony. Spowodowało, iż atak na kościół został spłaszczony, został przesunięty w czasie. Druga sprawa, iż jego autorytet właśnie tego czasu, kiedy był uwięziony, tego czasu nie zmarnował. Przemyślał koncepcję ślubów Jasnogórskich, Nowenny, związku z tysiącleciem Polski. Po wyjściu z więzienia to przeprowadził. Pamiętajmy o tym, że w momencie uwolnienia w październiku 56 roku, odwołanie Gomułki władz komunistycznych do niego. Wtedy po raz pierwszy władza komunistyczna zaczęła się łamać i kościół po jego przewodnictwem był niekwestowanym autorytetem. Swoją autorytet w skutek swojego uwięzienia potrafił konsekwentnie budować i zbudować. Jeszcze raz gratuluję wszystkim inicjatorom, którzy to podjęli. Jest to poważnie zobowiązanie, teraz wy będzie gwarantami naszej wolności. Wszystkiego najlepszego”.

Zastępca Prezydenta Miasta Łomża – Andrzej Garlicki – „Szanowny Panie Przewodniczący, Wysoka Rado. W imieniu własnym oraz wszystkich mieszkańców Miasta Łomża składam na Panów ręce najserdeczniejsze gratulacje i życzenia z okazji ustanowienia Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego Patronem Powiatu Łomżyńskiego. Tego typu wydarzenie jest wyrazem troski o pielęgnowanie historii regionu, pamięci o jej wybitnych, postaciach, a także promowaniem jego współczesnych walorów i integracją lokalnej społeczności. Stanowi jednocześnie moment w naszej współczesnej historii potwierdzający tożsamość Powiatu Łomżyńskiego i wyznaczający bieg działalności na długie lata. Funkcjonowanie samorządów Miasta Łomża i Powiatu Łomżyńskiego, a przede wszystkim codzienne życie naszych mieszkańców, przenikają się. Stefan Wyszyński w latach. 1915 - 1917 był związany z Łomżą, gdzie uczył się w gimnazjum męskim. Wrócił tu 5 kwietnia 1970 r., kiedy to już jako kardynał, wygłosił kazanie podczas konsekracji ks. bpa Mikołaja Sasinowskiego w Katedrze Łomżyńskiej. Powiedział wtedy: *"Dzieci Boże! Zawsze, gdy jestem w Łomży, do radości wspólnych dołączają się osobiste właśnie tutaj, w tym kościele, wypraszałem sobie powołanie kapłańskie"*. Tym bardziej cieszę się, że wyjątkowa postać błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego, która powinna być dla nas wszystkich życiowym drogowskazem, została Patronem okalającego Łomżę Powiatu Łomżyńskiego. Życzę wszystkim Państwu poczucia dumy z tak dostojnego Patrona oraz przynależności do wyjątkowej wspólnoty i tradycji. Niech spełniają się wszystkie Państwa plany dotyczące dalszego rozwoju Powiatu Łomżyńskiego i polepszania warunków życia jego mieszkańców. Życzę radosnego świętowania, pogody ducha oraz wszelkiej pomyślności. Dziękuję”.

Ad 7. Przewodniczący Rady, poprosił wszystkich o powstanie i wydał komendę wyprowadzenia sztandaru Powiatu Łomżyńskiego.

Z kolei **Przewodniczący Rady – Jan Kuczyński**, w związku z wyczerpaniem tematów zamieszczonych w porządku zamknął obrady XXXIX sesji Rady Powiatu Łomżyńskiego.

Przewodniczący Rady

Jan Kuczyński

Protokół sporządziła:

Justyna Olbryś